ԶՈՒԱՐՃԱԼԻՓ

ՈՒԹ ՏԱՐԵԿԱՆ ՏՂԱՅԻ ՄԸ ԽԵԼԱՑԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ.

Ընկերական ժողովի մը մէջ հիւրերը տանուտիրոջ որդւոյն գիտցածը չգիտցածը փորձելու համար զանազան հարցմունքներ կընէին, եւ տղուն պատասխանածին վերայ կըզարմանային՝ սիրելով ու գովելով զինքը։

Ցանկարծ անոնց մէջէն մէկը դարձաւ ասաց թէ «Սիմոնիկ, թէ որ ըսես ուր տեղ է այժմ Աստուած եւ կամ ինչ տեղ կընակի, ես քեզի նարինջ մը կուտամ։

— Պարոն, ես երկու հատ կուտամ թէ որ ըսէք ուր տեղ չկայ Աստուած» — պատասխանեց խելացի տղային։

ՁՈՐՍ ՁԵՌՔՈՎ ԳՈՂ ՏԻԿԻՆ ՄԸ.

Սպանիոյ Սիվիլիա քաղաքին մէջ տիկին մը եկեղեցին մտնելով՝ ծնրակալին վերայ ծունկ չոքեցաւ. քանի մի վայրկենէն ուրիշ տիկին մի եւս տեղաւորուեցաւ իրեն քովը, որ տեսնողներուն այնպէս կերեւէր թէ խիստ ջերմեռանդութեամբ աղօթք կընէ։

Առաջի տիկինը զգաց որ մէկն իւր գրպանը կխառնէ, բայց տեսնելով որ քովինը ձեռքերը կուրծքին վերայ դրած սեղանը կնայի, կասկածի երթալուն վրայ ամբչնալով՝ կարմրեցաւ։ Շատ չանցաւ, առաջին կասկածը դարձեալ նորոգեցաւ, մինչդեռ տիկինը քովէն հեռանալու վրայ էր։ Ձեռքը գրպանը տարաւ եւ տեսաւ որ քսակով ստակը չկայ։

Իսկոյն վազեցին քովի տիկինը բռնեցին, եւ քննելով իմացան որ չորս ձեռք ունի եղեր, յորոց երկուսը մեղրամոմէ ճարտարութեամբ շինուած՝ խաչաձեւ կուրծքին վերայ կկենան եղեր։

ՁԻՆԱՑ

ԿՈՆՖՈՒԿԻՈՍ ՓԻԼԻՍՈՓԱՅԻՆ ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆԸ.

Ժամանակը՝ թէպէտեւ միշտ միակերպ է աշխարհիս վերայ, բայց մարդուս համար երեք կերպով կանցնի։ — Այսինքն՝ քանի որ եկած չէ՝ *ուշ* կհամարուի, եկածին պէս՝ *վաղանցուկ*. իսկ անցնելէն վերջը՝ *անհասանելի*։

Ո՛չ մէկ կերպով կարելի չէ շուտացընել ժամանակին ուշ կարծուած ծոյլ քայլը. ո՛չ մէկ բանով կարելի չէ գալէն վերջը դադրեցնել նորա վաղանցկութիւնը. ո՛չ մէկ հնարքով կարելի չէ ձեռք բերել անցնելէն յետոյ։

Ուրեմն ո՛վ մարդ, ա՛յնպէս արա որ *դեռ ժամանակ շատ կայ* ըսելով՝ չուշանաս գործերդ. ա՛յնպէս կեցիր որ ժամանակն եկածին պէս՝ պատրաստ լինիս նպատակդ յառաջ տանելու. ա՛յնպէս տնօրինէ գործերդ՝ որ ժամանակին անցնելէն վերջը չզղջաս։

Քանի որ եկած չէ ժամանակը՝ ընելու գործերուդ վերայ խորհիրդածէ՝, գա՛լուն պէս գործադրէ՝, որ անցնելէն վերջը՝ խղճմտանքդ քեզ չտանջէ։

Տարածութիւնը երեք տեսակ կլինի. երկայնութեամբ *անսահման*, լայնութեամբ *անչափելի*, խորութեամբ *անյատակ*։ Եթէ բանի մը վախճանը կուզես իմանալ, հասիր մինչեւ անսահմանութեան. եթէ կուզես բան մը հասկընալ, լայնցուր խելքդ մինչեւ անչափութեան. եթէ կուզես բանի մը ճշմարտութեանը տեղեկանալ, անդնդոց յատակը վնտռէ։

— Վախճանիդ կհասնիս հաստատութեամբ, յայտնի կտեսնես լիութեամբ, բայց ճշմարտութիւնը ծածկուած կմնայ անդնդոց յատակին մէջ։